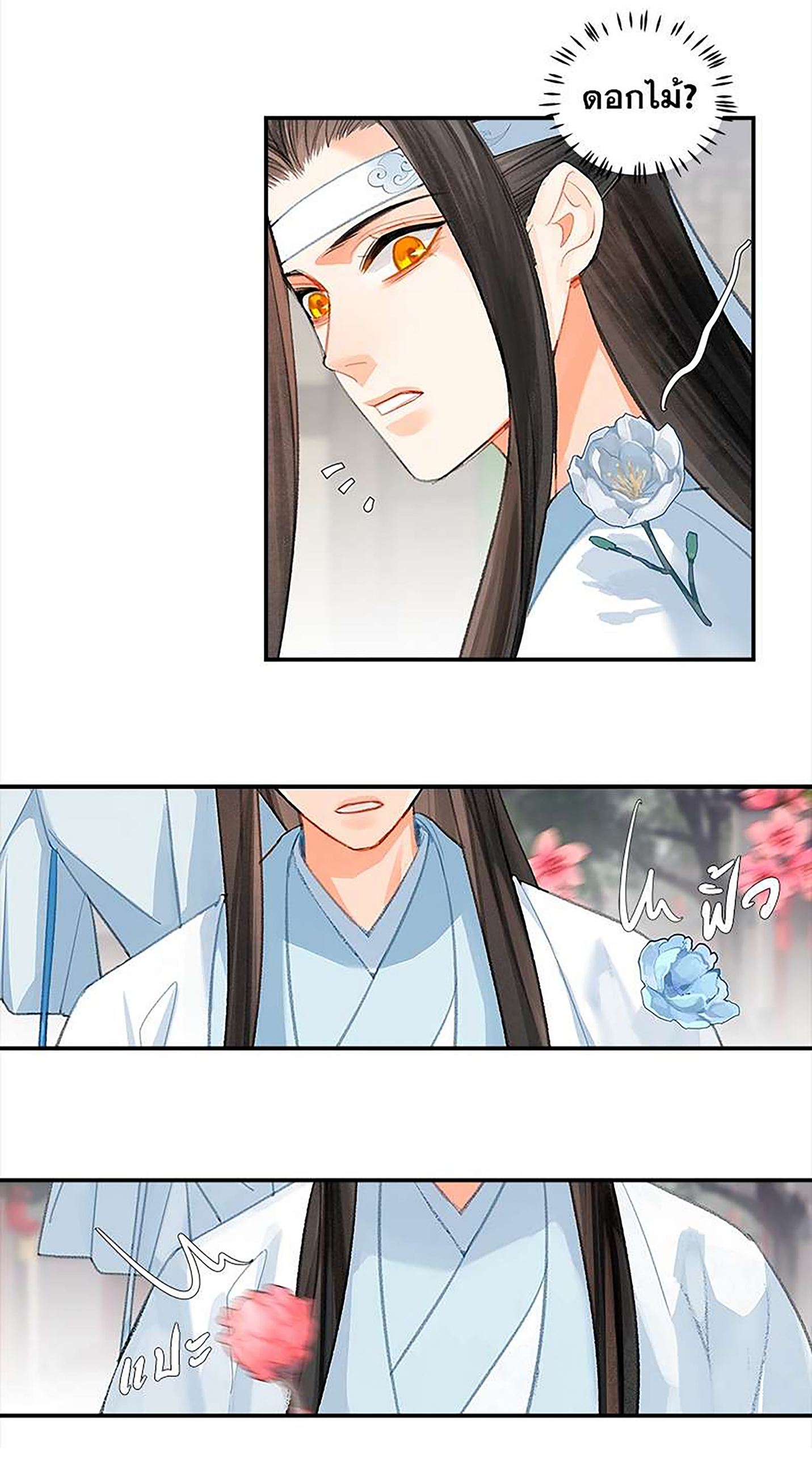
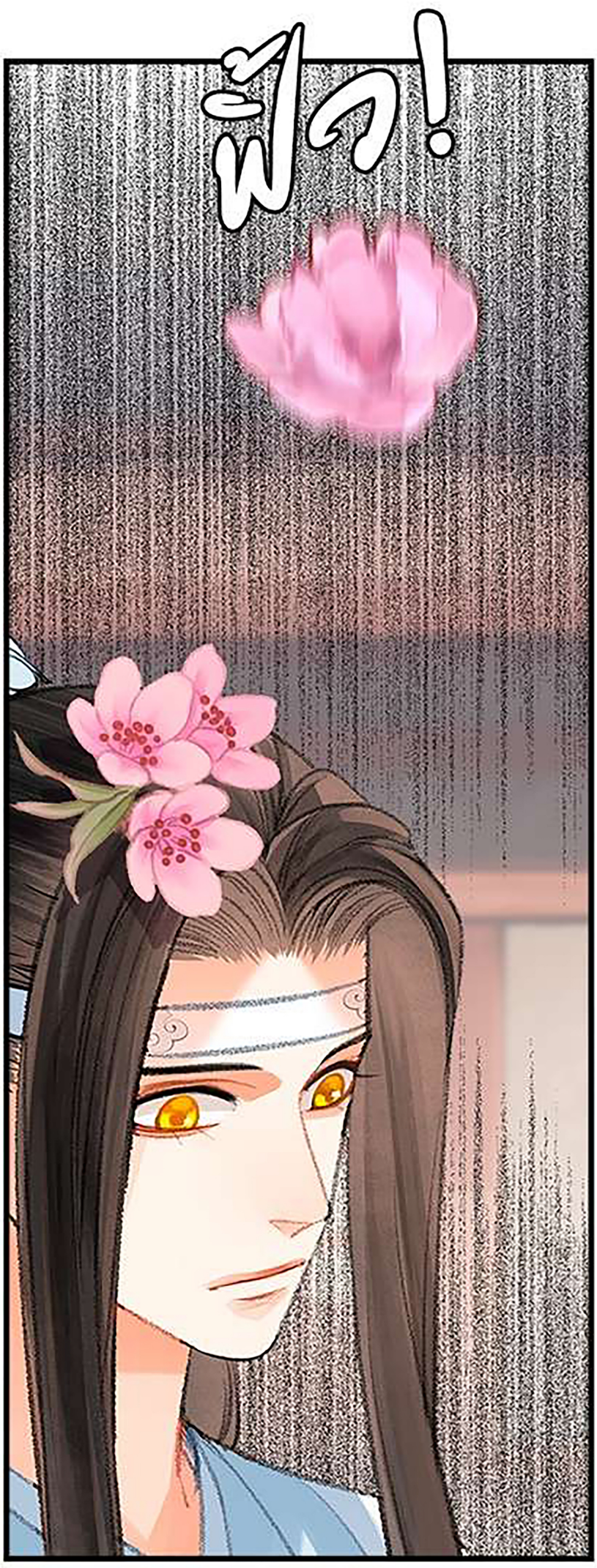
สองเดือนต่อมา
อวิ๋นเมิ่ง

ดอกไม้?
แฟ้ว
แปะ

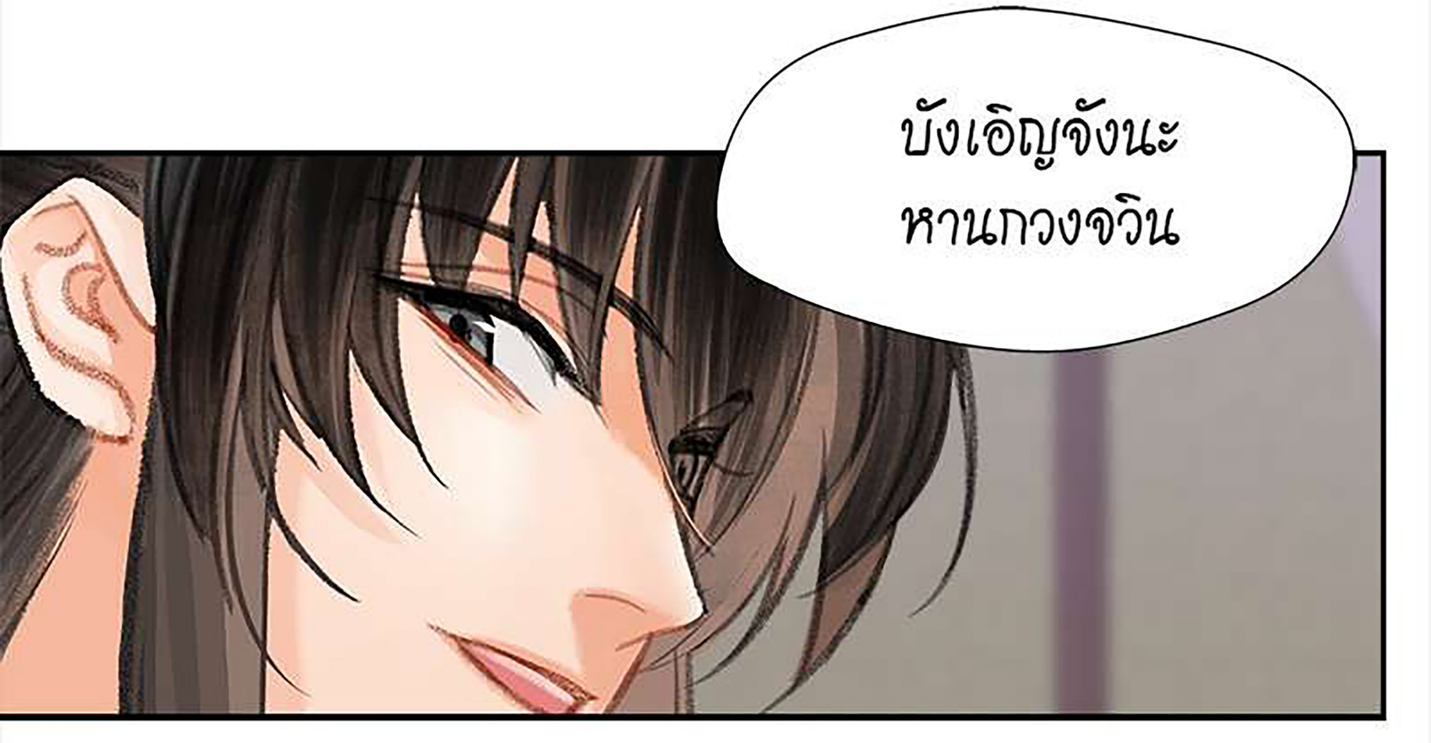

ฟิ้ว
ฟิ้ว
ฟิ้ว
ฟิ้ว
แปะ
แปะ

ฟิ้ว!

ไง

หลานจ้าน...
อ่า ไม่สิ

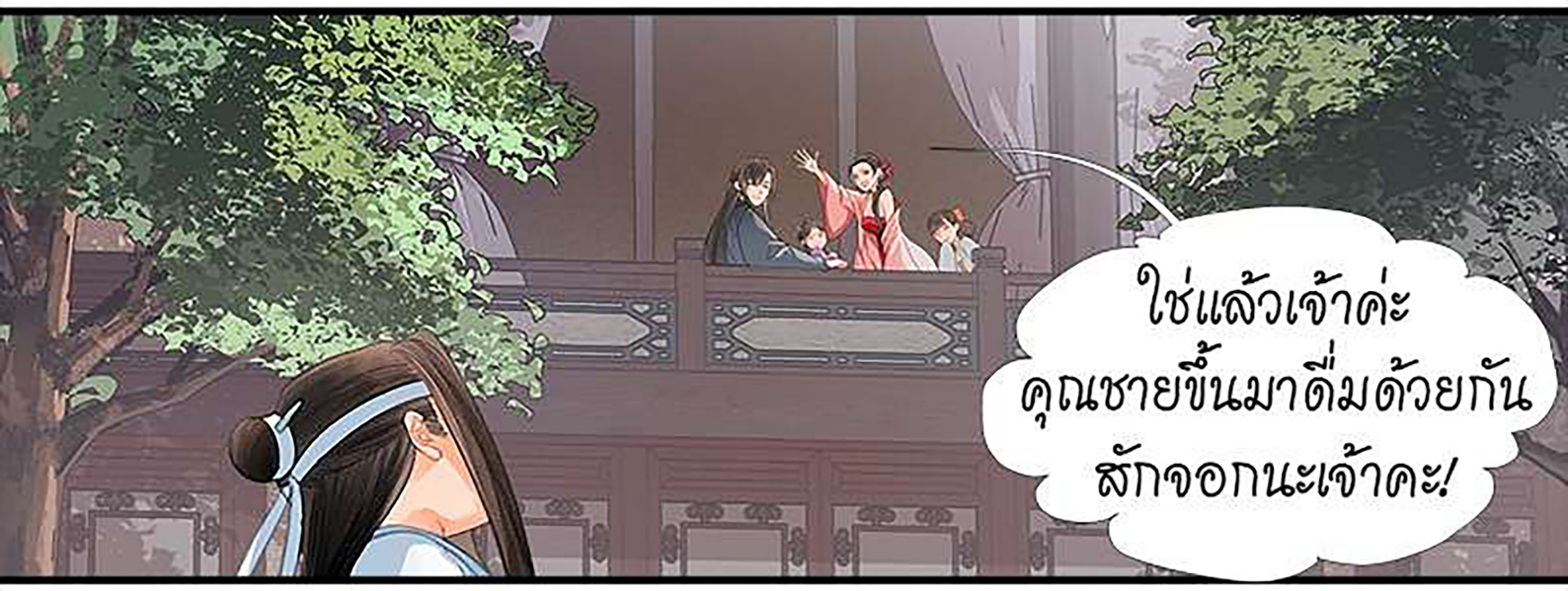

บังเอิญจังนะ
หานกวงจวิน

เจ้า

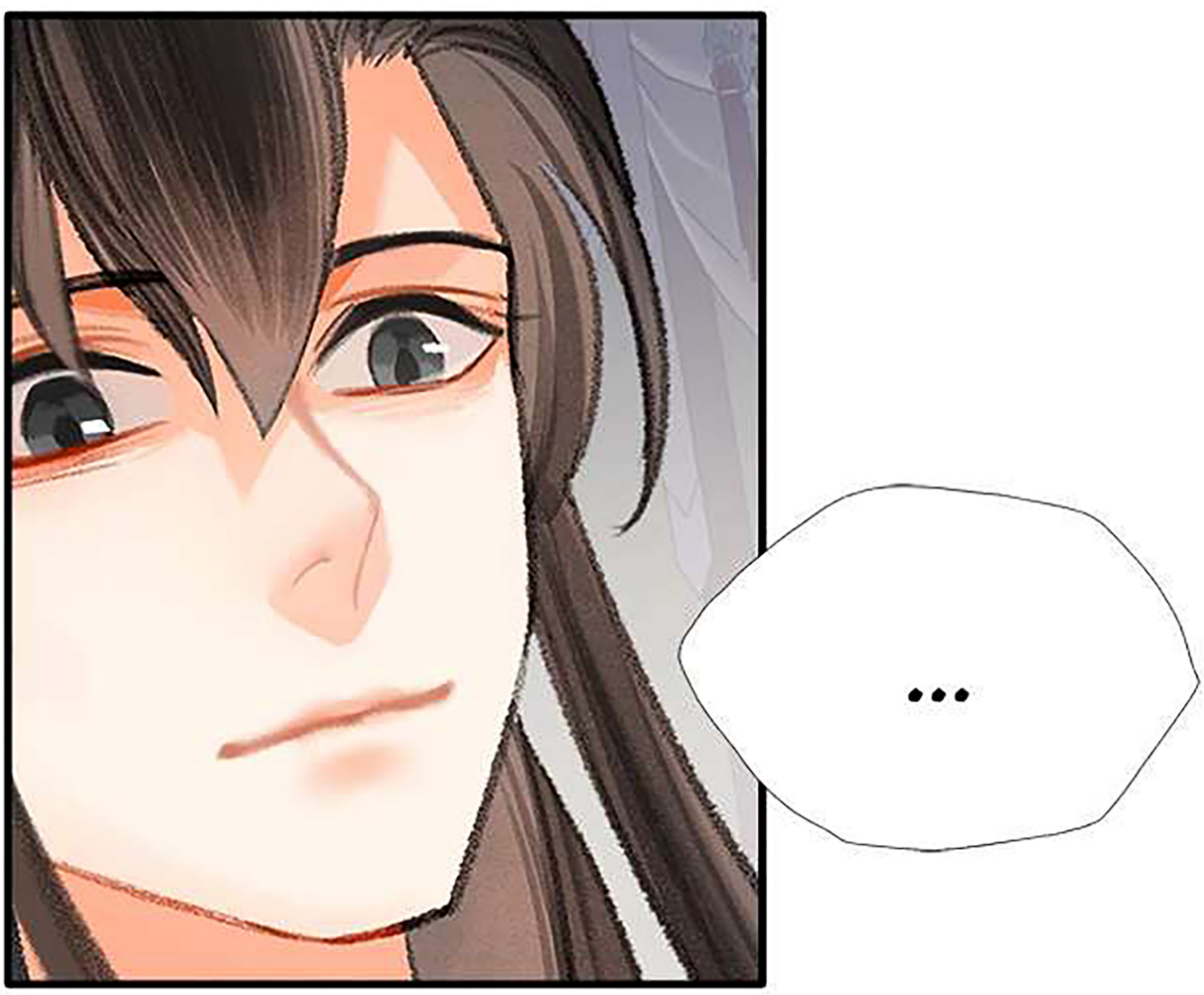
ก็ข้าน่ะสิ

เจ้ามีเวลาว่าง
มาอวิ๋นเมิ่งด้วยหรือ?

ถ้าไม่รีบร้อนอะไร
ก็ขึ้นมาดื่มด้วยกัน
สักจอกสิ?

ใช่แล้วเจ้าค่ะ
คุณชายขึ้นมาดื่มด้วยกัน
สักจอกนะเจ้าคะ!

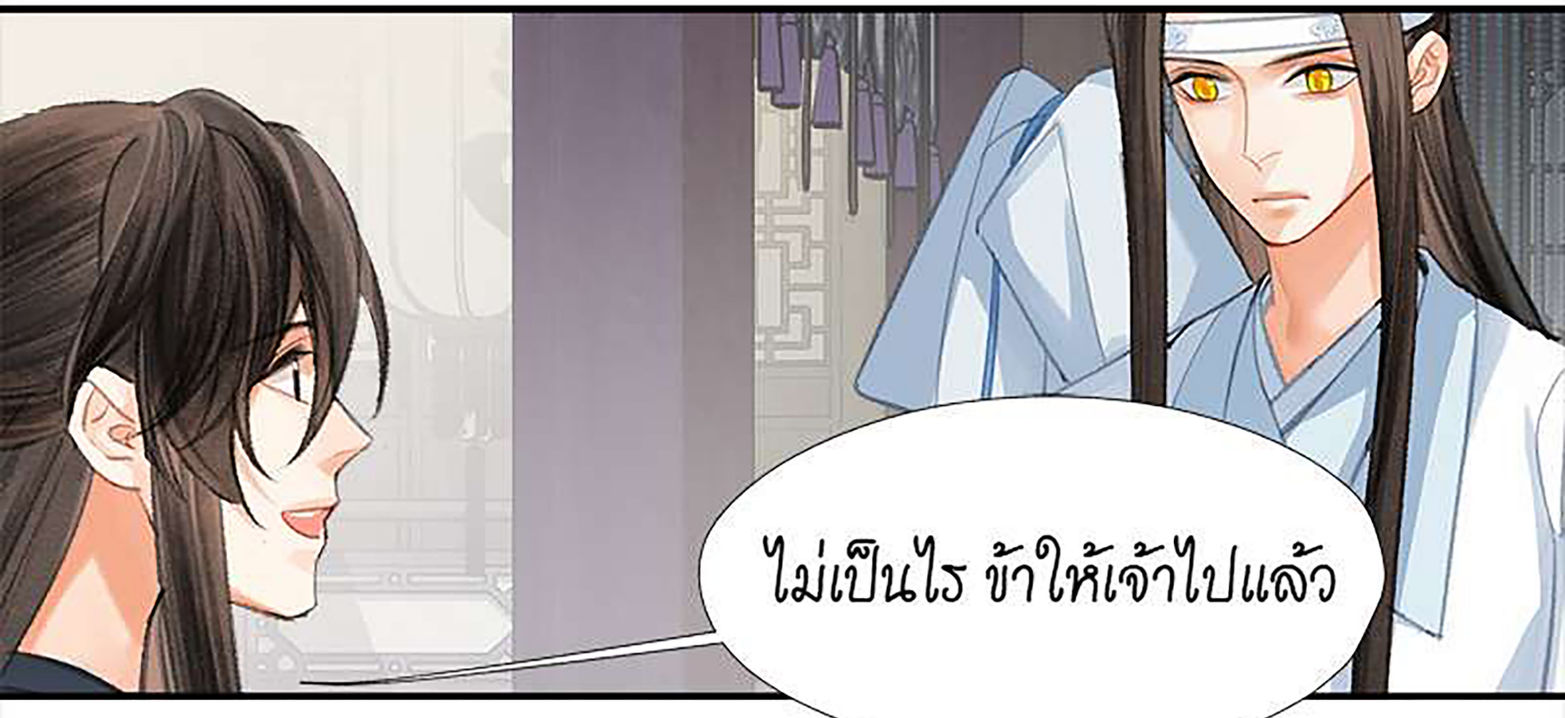

ขวับ

...

ครู่ต่อมา

ฟ่บ

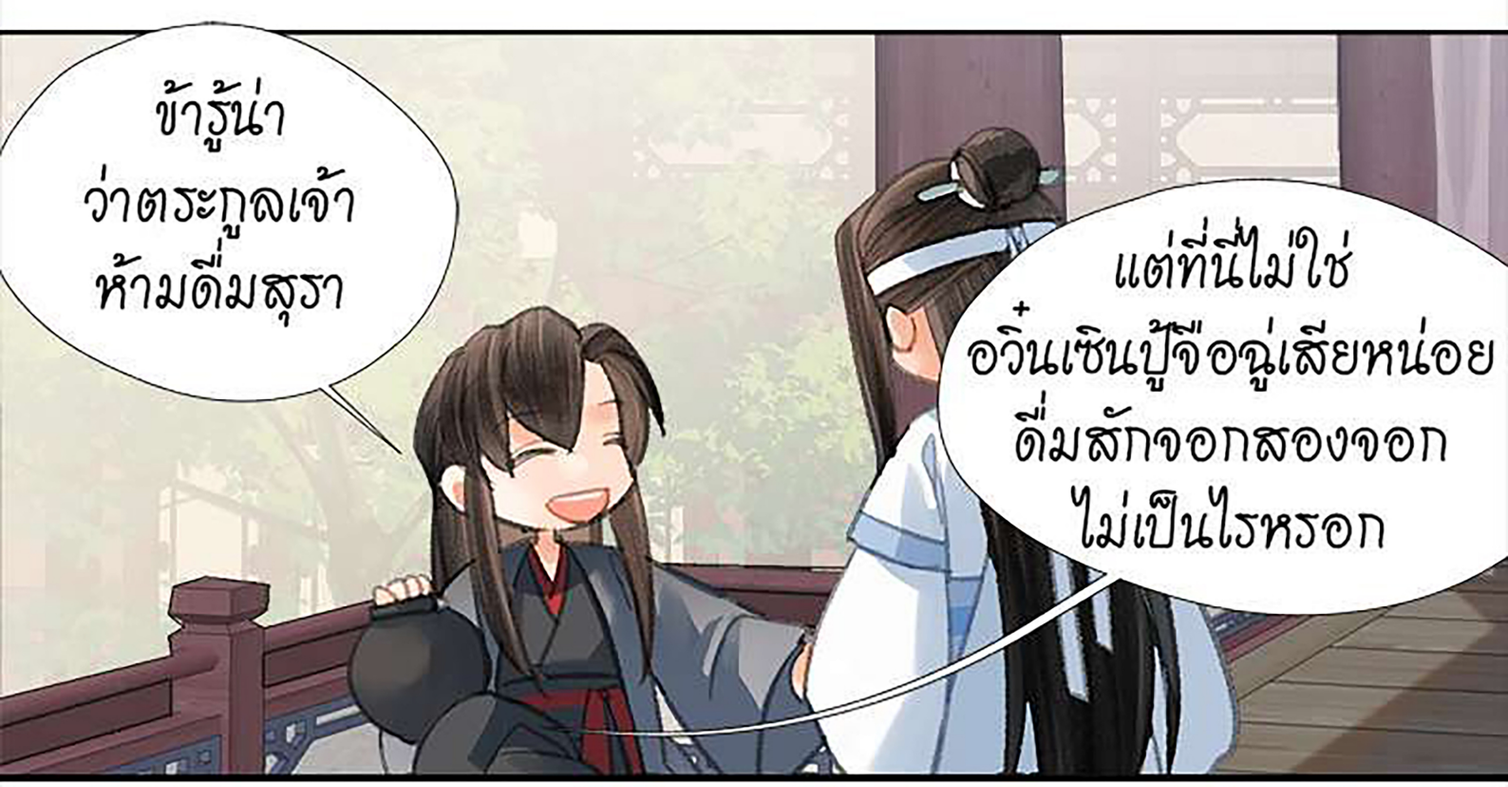

ดอกไม้ของเจ้า

ไม่เป็นไร ข้าให้เจ้าไปแล้ว

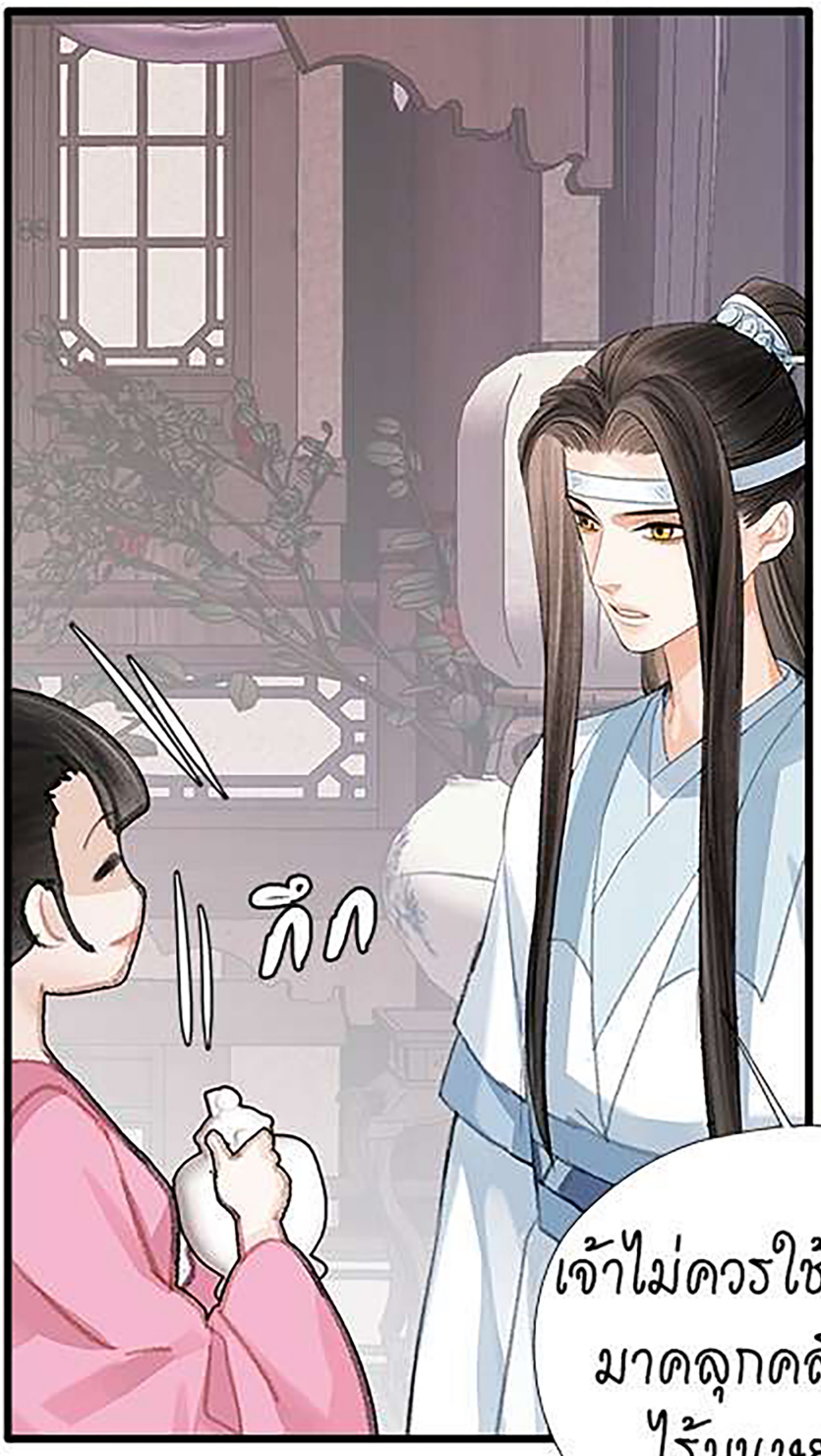

ทำไมกัน
ไม่ทำไม แค่อยากเห็น
ปฏิกิริยาของเจ้าหลังจากเจอ
เรื่องแบบนี้น่ะ

น่าเบื่อ

เฮ้ๆๆ อย่าเพิ่งไปสิ
ดื่มก่อนสักจอกสิ แล้วค่อยไป
ไหนๆ ก็ขึ้นมาแล้ว
ห้ามดื่มสุรา

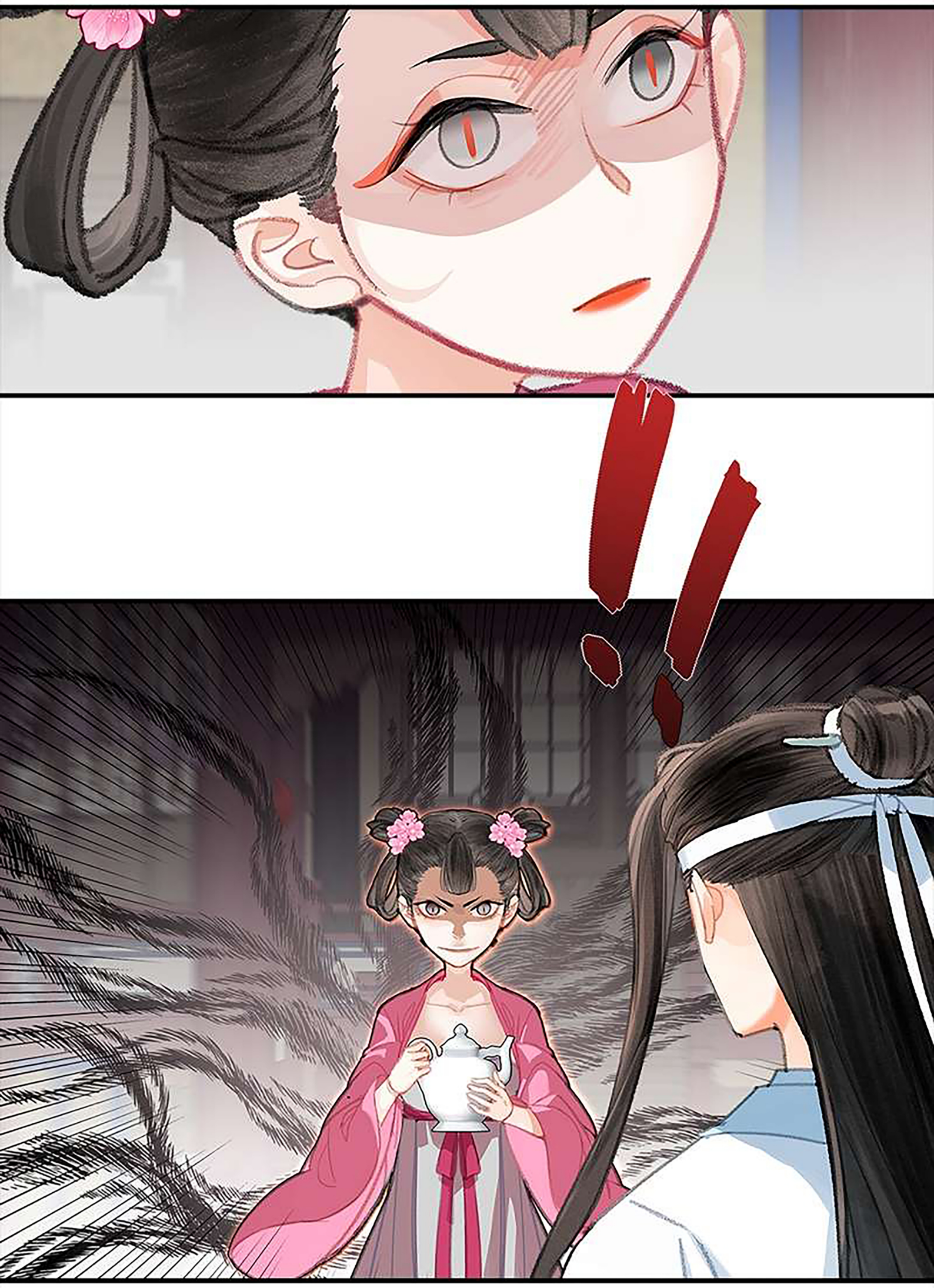

ข้ารู้น่า
ว่าตระกูลเจ้า
ห้ามดื่มสุรา
แต่ที่นี่ไม่ใช่
อวิ๋นเซินปู้จือฉู่เสียหน่อย
ดื่มสักจอกสองจอก
ไม่เป็นไรหรอก

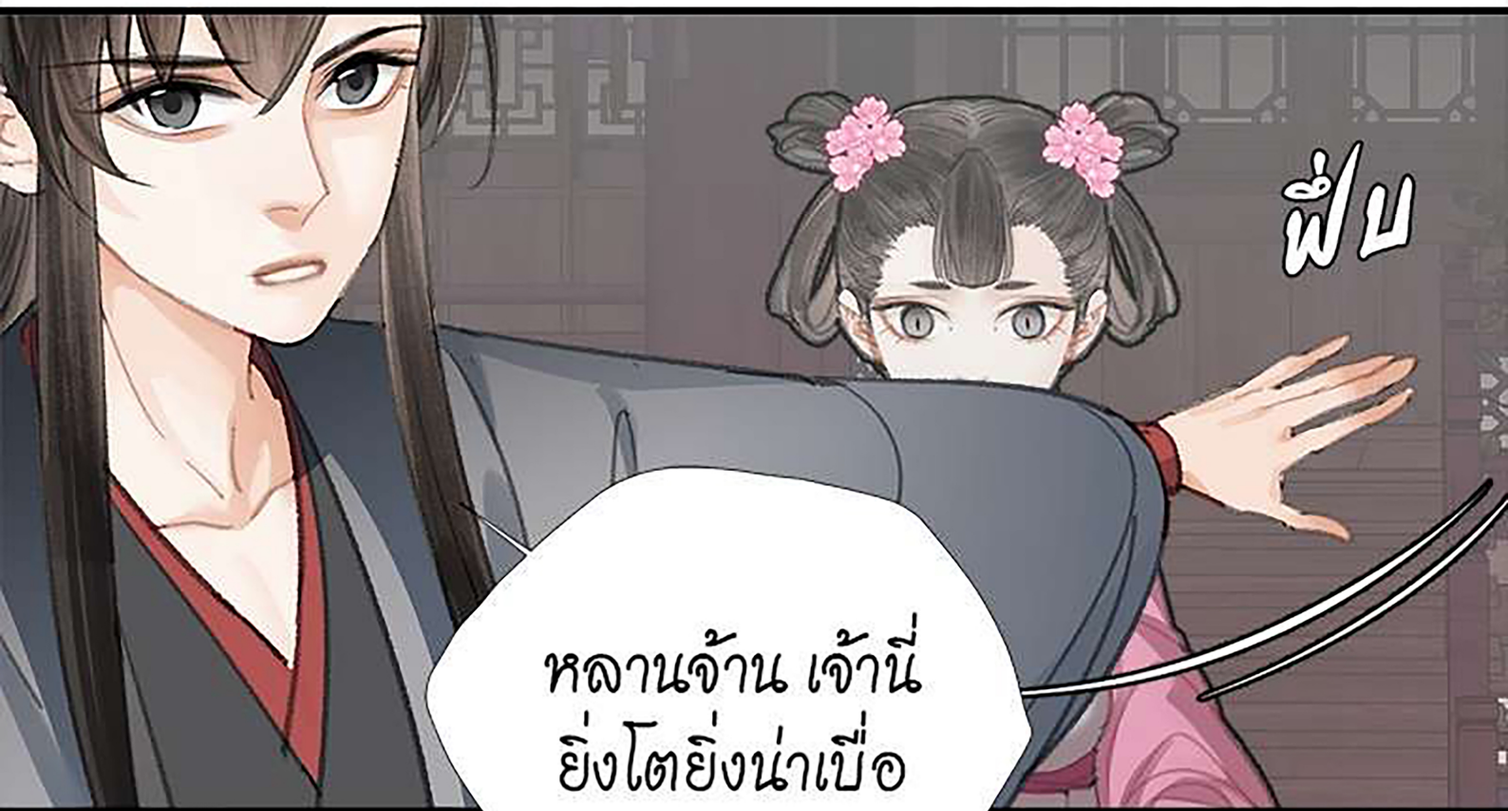

เจ้าไม่ควรใช้เวลาทั้งวัน
มาคลุกคลีกับพวก
ไร้มนุษยธรรม

ฟุบ
หลานจ้าน เจ้านี่
ยิ่งโตยิ่งน่าเบื่อ

ครูด
ทำไมต้องเลียนแบบลุงเจ้า
แล้วข้องจะสอนคนอื่นอยู่เรื่อย

เว่ยอิง เจ้ากลับกูซู
กับข้าเถอะ

.....

ข้าไม่ได้ยินประโยคนี้
มานานแค่ไหนแล้วนะ

ศึกยิงตะวันก็จบลงแล้ว
ข้าคิดว่าเจ้าจะยอมแพ้ไปแล้ว
เสียอีก

งานล่าภูตผีที่เขาไป่เฟิง
เจ้าคงรู้สึกถึงลางบางอย่าง

ลางอะไร?

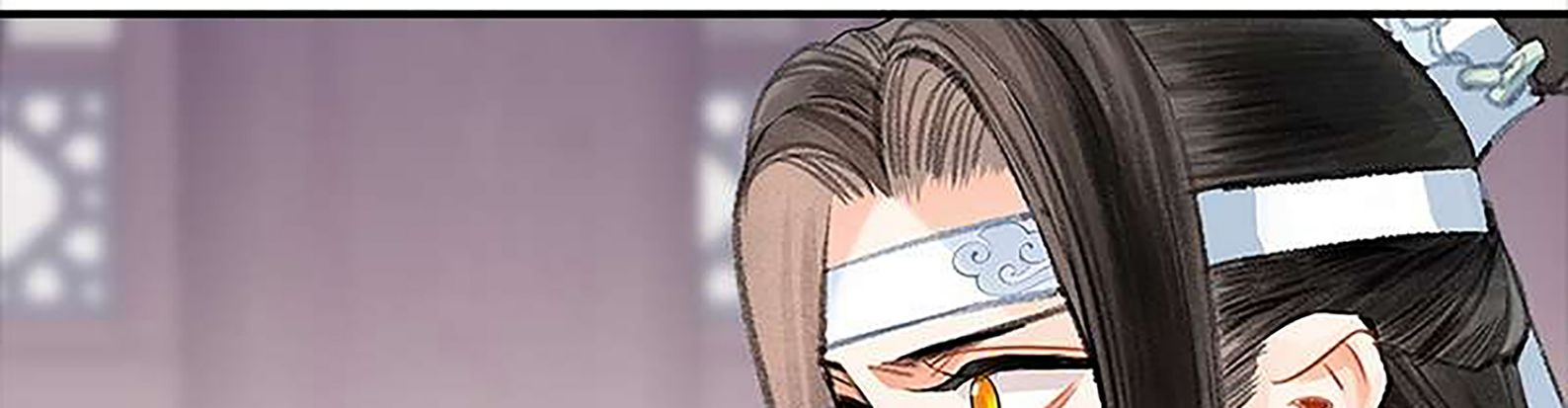
ควบคุมไม่ได้

แล้วตอนหลังที่เจ้าพูด

พูดอะไร?

ข้าพูดมากมายขนาดนั้น ลืมไปหมดแล้วว่าสองเดือนก่อนข้าพูดอะไรไปบ้าง

เว่ยอิง

วิชามารทำลายร่างกาย
รวมถึงจิตใจ

หลานจ้าน
เจ้า...
ตึง
ฟุบ

คำพวกนี้
ข้าเคยได้ยินมาหมดแล้ว
เจ้ามีอะไรจะพูดอีกหรือไม่?